

زبان شریعت

شیخ مرتضی انصاری واعظ(ره)

محمد تقی لدهم نژاد

شیخ مرتضی درجات زهد و معنویت را در چنین خانواده‌ای کسب کرد و مقدمات و سطوح متواتر و عالی حوزه علمیه را از محضر فرزانگان وارسته علمی همانند آیات عظام: ادیب تهرانی، میرزا محمد همدانی، شیخ محمدعلی حائری قمی، آخوند ملاعلی همدانی، سید محمد تقی خوانساری و... به خوبی فرا گرفت و آن گاه در سال ۱۳۴۷ ق در درس پر خیر و برکت آیة الله العظمی حائری یزدی، مؤسس حوزه علمیه قم، حضور یافت و در شمار شاگردان برجسته و مبرز وی در آمد.

تولد و شهرت
محمد و واعظ پرآوازه قم، حاج شیخ مرتضی انصاری واعظ قمی از معروف‌ترین خطبای شیعه در دوران معاصر، به سال ۱۳۲۳ ق در میان خاندانی معروف به فضل و تقوادیده به جهان گشود. پدرش مرحوم آقا شیخ محمدحسین از زهاد شهر قم و از معتمدین بزرگان مذهبی قم به شمار می‌آمد و نسب این بزرگوار به شیخ الطائفه جناب سعد بن عبد الله بن ابی خلف اشعری قمی، صحابی بزرگوار و جلیل القدر امام حسن عسکری علیهم السلام می‌رسد.

جاویدان آیة الله العظمی حائری اعزام مبلغ به شهرستانها بود. وی از بانیان اصلی و از بنیانگذاران واقعی طرح هجرت علما و شایستگان برای تبلیغ به شهرستانها بود.

او به منبر و اهل منبر بهای بسیار می داد و معتقد بود منبر جایگاه پیامبر ﷺ است و بایسته است که مجتهدان و متکلمان زبردست از فراز آن با مردم سخن بگویند و عقاید و باورهای دینی مردم را درست نمایند. حاج شیخ از اینکه منابر جوانگاه ناا هلان، کم مایگان، مکتب ندیده گان و... قرار گیرد و از این راه، آسیبهای جدی به عقاید و باورهای دینی مردم وارد شود، بسیار رنج می برند و ابراز تأسف و تأثیر می کرند.

یکی از ابتکارات آن بزرگوار این بود که فقط به نیازهای موقت مردم نمی اندیشید، بلکه نیازهای فکری و عقیدتی مردم را نیز مورد توجه ویژه قرار می داد و شماری از مبلغان را به صورت دائمی (هجرت بلندمدت) به

گویند: حاج شیخ مرتضی پیش از آنکه ملبس به لباس مقدس روحانیت شود، روزی در تیمچه بزرگ بازار، بر فراز منبر مشغول سخنرانی بود که آیة الله حائری وارد مجلس شد.

آن بزرگوار وقتی شیوه سخنرانی و بیان رسا و شیرین وی را مشاهده کرد، او رانزد خود طلبید و فرمود: نام شما چیست و چرا تاکنون معمم نشده‌ای؟ شیخ مرتضی در جواب گفت: آقا! نام من شیخ مرتضی است و تاکنون در خودم صلاحیت معمم شدن و پوشیدن لباس مقدس روحانیت را ندیده‌ام.

آیة الله حائری فرمود: ان شاء الله که شیخ مرتضی انصاری بوده باشید. از همان تاریخ وی در میان مردم و علمایه شیخ مرتضی انصاری معروف و مشهور گردید.

سپس فرمود: تو بهترین کسی هستی که شایستگی عمامه نهادن را دارد. فردا من به حجره ات در مدرسه فیضیه می آیم و عمامه بر سرت می گذارم.^۱

هجرت ثمربخش

یکی از اقدامات ارزشمند و

۱. ستارگان حرم، ج ۲، ص ۱۳۳؛ پیام حوزه،
نشریه شورای عالی حوزه علمیه قم، ش ۲۳.

انصاری قمی می‌گوید: «مرحوم آقای انصاری حسب الامر آیة الله حائری، چندین سال برای اقامه جماعت و ترویج دین به قصبه گرکان - دو فرسخی آشتیان - رفت و مردم آن سامان را با مواعظ و خطابهای خود ارشاد نمود. در حقیقت دین مردم گرکان و آشتیان تاکنون مرهون اقامت چندین ساله وی و خدمات بی دریغ و شبانه روزی اش بوده است.»

محقق عالی قدر مرحوم سید عبدالعزیز طباطبائی در این باره می‌گوید:

«آقای انصاری در این مدت نهایت بهره و استفاده را از اوقات خویش برد و هم نسلی متدين تربیت کرد و هم دوره کتاب بحار الانوار چاپ کمپانی را به همراه خود برد و از ابتدای آن به انتهاش رفت و از آخر به او لش آمد و همه را دقیق مطالعه کرد و به خاطر سپرد. او به اندازه‌ای در حدیث‌شناسی متبحر و چیره دست بود که هر حدیثی را از او می‌پرسیدند،

شهرستانها اعزام می‌کرد و این باعث شد بسیاری از مردم شهرها به برکت وجود عالمان دینی در محل زندگی شان با آداب و تربیت اسلامی آشنا شوند و با تأسیس مساجد و مدارس دینی، طبله‌های فاضل و اثرگذار در فرهنگ و آداب مردم، تربیت شلند. چنین شد که فضای دینی و معنوی کشور روز به روز گسترش یافت و جهل و ندانی از ساحت جامعه شیعی دامن برچید.

یکی از آن شخصیتهای ارزشمند که افتخار شاگردی آیة الله حائری را داشته و توسط معظم له برای ارشاد و هدایت مردم به منطقه گرکان آشتیان اعزام گردید، آیة الله حاج شیخ مرتضی انصاری واعظ قمی است که به مدت ۱۰ سال در این سامان اقامت گزید و مشغول وعظ، خطابه، ارشاد و هدایت مردم گردید و قلوب مردم آن دیار را با احکام و معارف اسلامی نورانی ساخت.^۱

گنجینه‌ای گرافبها

آیة الله شیخ محمد رضا طبسی درباره موفقیت هجرت شیخ مرتضی

قدرتی مفید و با ارزش بود که همه، از عالی و دانی و از فقیه و مجتهد تا آدمهای عادی از منبرش استفاده می‌بردند و حضور در پای منبر او را بر همه چیز ترجیح می‌دادند.»

فقیه پارسا و مجاهد حضرت آیة الله مشکینی علیه السلام در خطبه‌های نماز جمعه قم، ۲۲ ربیع‌الثانی ۱۴۱۸ ق فرمود: «زمانی که ما وارد قم شدیم، آقای انصاری بسیار مشهور بود. او در هر منبرش بیش از یک‌صد حدیث می‌خواند. من از صدا و سیما می‌خواهم نوارهای ایشان و امثال او را پیدا کنند و برای مردم پخش نمایند. اینها به گردن مردم حق دارند. اینها بودند که دین مردم را حفظ کردند.»^۲

زبان شریعت

حاج انصاری واعظ، سالی در ماه مبارک رمضان به نجف اشرف دعوت گردید و در آنجا و نیز در کربلا معلی به سخنرانی پرداخت که مورد توجه بزرگان نجف واقع شد.

یکی از فضلای نجف می‌گوید:

۱. ستارگان حرم، ج ۸، ص ۱۳۴.
۲. ستارگان حرم، ج ۸، صص ۱۳۴-۱۳۵.

با ذکر دقیق منبع آن که در چه جلد و چه بابی است، پاسخ می‌داد.»^۱

شیخ مرتضی از دیدگاه فرزانگان حاج شیخ مرتضی انصاری پس از مدت ۱۰ سال اقامت در منطقه آشتیان به زادگاهش بازگشت و به ارشاد و هدایت مردم قم و سایر شهرستانها پرداخت. وی که مهارت ویژه‌ای در احادیث و اخبار اهل بیت علیهم السلام داشت، همواره منابرش مورد توجه علماء و دانش‌وران و مردم مستدین قرار می‌گرفت. صاحب دائرة المعارف تشیع می‌نویسد که حاج شیخ مرتضی انصاری قمی حافظ بیش از ۳۰ هزار حدیث بود و به همین جهت، از این گنجینه گرانبها در منابرش به خوبی بهره می‌برد.

حضرت آیة الله صافی گلپایگانی فرمودند:

«در یک مجلس شمردم تا هفتاد حدیث در یک موضوع خواند.» آیة الله سبحانی فرمودند:

«در یک شب اربعین، پای منبر او بودم. او چهل حدیث بالفظ اربعین خواند و همه را توضیح داد. منبرش به

داشت، برای جامعه متدين و مسلمان بسیار مغتنم بود. مسافرتهاي تبلیغی او همراه با سخنرانیهای پر شور و حرارتمند موجبات هدایت افراد و اشخاص آلوده به گناه و معاصی را در پی داشت که به نمونه هایی از آن اشاره می شود:

الف. آن بزرگوار می گوید:

«زمانی در شباهی محرم در تهران، پس از نماز مغرب و عشا سه مجلس را اداره می کردم. طیب خان رضایی که بعدها تویه کرد و در حمایت از نهضت حضرت امام توسط رژیم اعدام گردید، پیش من آمد و مرا برای مجلس بار فروشان (میدان شوش) دعوت کرد. عذر آوردم و گفتم: طیب خان! من پس از نماز سه مجلس دارم و دیگر به مجلس شما نمی رسم؛ وانگهی ساعت از نیمه شب هم می گذرد. او گفت: آقای انصاری! ما ده بیست نفر بودیم که همه جور کارهای خلاف را انجام می دادیم و در اثر منبرهای پارسال شما از همه آنها دست کشیدیم.^۲

«ایشان یک سال در ماه مبارک رمضان، در مسجد شیخ انصاری نجف اشرف به منبر رفت. آیة الله خویی شبها در مسجد حضراء درس می فرمود. مابه ایشان می گفتیم: آقا! درس را زودتر تعطیل کنید تا به منبر آقای انصاری هم بررسیم. ایشان پرسید: مگر آقای انصاری در منبر چه می گوید که شما می خواهید از درس من کم کنید؟ گفتم: آقا! منبر ایشان گفتنی نیست، شنیدنی است و باید خود بشنوید و ببینید. ایشان، شبی درس را زودتر تعطیل کرد و به مجلس انصاری حاضر شد و از کثرت نقل احادیث در شگفت ماند و فرمود: آری، شما حق دارید؛ این مجلس خیلی قابل استفاده است. و از آن روز به بعد هر شب درس را کمی زودتر تعطیل می کرد.»^۱

خطابه های تأثیرگذار

بیان شیوا و جذاب، نفوذ کلام و گیرایی سخن، تواضع و فروتنی، اخلاق و متانت و پرهیز از تشریفات، از ویژگیهای واعظ معروف قم بود. وجود او در روزگاری که فساد و فحشا و بسی دینی در سراسر ایران رواج

۱. همان، ص ۱۳۶.

۲. یکی از سخنرانیهای معظم له تحت عنوان

کند؟ دیوان حافظ در کنارم بود، گفتم:
می خواهید تفالی از حافظ بگیریم؟
گفت: بد نیست. تفالی گرفتم و این
شعر بیامد:

دیده ما چو به امید تو دریا است چرا
به تفرج گذری بر لب دریانکنی
وی آن سال را بدان شهر رفت. با
نماینده حزب توده ملاقات و ازوی
قول گرفت که با وی مزاحمتی نداشته
پاشد و تبلیغات دینی را آغاز کرد. با
همت وی، دو باب حمام و دو مسجد
جدید ساخته شد و مساجد متروکه و
مخروبه نیز تعمیر گردید. می گفت:
دیدم نامه های زیادی نوشته می شود و
از گرانی پول حمام شکایت دارند. در
منبر پرسیدم: آقایان! گرانی پول حمام
به من چه ربطی دارد؟

گفتند: آقا! تا وقتی شما به این شهر
نیامده بودید، غالب مردم نماز
نمی خواندند و برای غسل به حمام
نمی رفتدند. اکنون مردم اهمیت نماز را
در یافته اند و نیازمند حمام و غسل
هستند و حمام کم و گران است. از

«توبه» در: گفتار وعظ، تاج لنگرودی واعظ، ج ۲،
صفحه ۳۵-۲۳، آمده است.

حال می خواهی بیا، می خواهی
نیا؛ ولی من شما را چه دعوت مارا
قبول کنی و چه قبول نکنی، به زور هم
که شده می آیم می برم. من هم قبول
کردم و فکر کردم که مجلس بسیار
خلوت است؛ اما وقتی رفتم، دیدم
مجلس ملالامال از جمیعت است و از
بهترین مجالس من در تهران شد.»

ب. مرحوم حجۃ الاسلام حاج
شیخ محمدعلی انصاری می گوید:
«در زمان رضاخان و پس از آن، در
رشت و بندر انزلی در اثر سیطره حزب
توده، فحشا و منکرات رواج پیدا کرده
بود، در چنین شرایط سختی عده‌ای از
متدينین بندر انزلی به فکر فرو رفته، از
مرحوم حاج شیخ مرتضی انصاری
دعوت کردند که دو ماه محرم و صفر
برای تبلیغ به آن شهر بروند. چند روز به
ماه محرم باقی مانده و من با مرحوم
اخوی در منزل نشسته بودم که
تلگراف دعوت مجدد و یادآوری و
آمادگی اهالی رسید. آن مرحوم که قبل از
قول داده بود و از طرفی با شرایط
سخت که حزب توده ایجاد کرده بود،
رو به رو بود، به فکر فرو رفت که چه

نیروهای کماندو در اطراف مدرسه فیضیه برنامه اش را به مرحله اجرا گذاشت.

روز دوم عید همان سال مصادف با ۲۵ شوال و شهادت امام جعفر صادق^{الله} مراسم سوگواری توسط حضرت آیة الله گلپایگانی در مدرسه فیضیه برپا گردید. ابتدا آقای آل طه به منبر رفت و درباره شخصیت امام صادق^{الله} سخن گفت و بعد از ایشان مرحوم حاج شیخ مرتضی انصاری واعظ معروف روی منبر قرار گرفت. با آغاز سخنرانی ایشان، مزدوران رژیم با فرستادن صلوات‌های بسیار و سردادن شعار جاوید شاه و غیره، در صدد بر هم زدن نظم مجلس برآمدند. تلاش‌های مرحوم انصاری برای حفظ آرامش جلسه و ساكت کردن این افراد به جایی نرسید و سخنرانی ایشان به ناقچار قطع شد.

به دنبال آن عوامل رژیم وارد مدرسه شده، شروع به ضرب و شتم طلبه‌ها و روحانیون، شکستن در و

این رو، ایشان دو باب حمام ساختند.^۱ مرحوم حاج انصاری واعظ به خاطر تشویق مردم برای ایجاد مساجد و بنای خیریه در اغلب شهرها آثار بسیاری از خود بر جای گذاشته است که از جمله تعمیر مسجد امام حسن عسکری^{الله} و مسجد جامع قم و نیز مسجدی در خیابان حاج زینل قم و توسعه مسجد ارک تهران و... از برکات آن بزرگوار و با همت مردم خیر و مسلمان بنادرگردیده است.

واقعه مدرسه فیضیه

حضرت امام^{الله} در آخرین روزهای سال ۱۳۴۱ ش و در روز چهارشنبه بعد از پایان درس طی نطقی فرمود که به خاطر مسائل پیش آمده، ما امسال عید نداریم و اعلامیه‌ای نیز با همین مضمون صادر کردند؛ و دلیل آوردنده که این روزهاروز مصیبت ما و مصیبت اسلام است. این اعلامیه تأثیرگذار، ساعت عصبانیت رژیم طاغوت گردید و به همین منظور می‌خواست به شکلی از بزرگان حوزه به ویژه از حضرت امام^{الله} انتقام بگیرد؛ لذا قبل از تحويل سال با استقرار

۱. ستارگان حرم، ج ۸، صص ۱۳۶-۱۳۷.

روحانیت اجازه ذکر مصیبت برای رئیس مذهب جعفری هم نمی‌دهند. در اثر هجوم دژخیمیان، آیة الله گلپایگانی و مرحوم انصاری به یکی از حجرات مدرسه فیضیه پناهنده شدند و بعد از خاتمه درگیری، مرحوم انصاری از طریق رودخانه متواتری شد و تا مدت ۴۰ روز مخفیانه زندگی می‌کرد.^۱

فساد سنتیزی

مرحوم حاج انصاری واعظ در مبارزه با کانون ظلم و ستم و نیز علیه مظاهر فساد و فحشا و منکرات بسیار فعال بود که به یک نمونه آن اشاره می‌شود:

در زمان متفقین (۱۳۲۱ ش) چند باب مغازه شراب فروشی در مجاورت آستانه وجود داشت و از طرفی به علت

۱. خاطرات آیة الله احمد صابری همدانی، صص ۱۵۶ - ۱۶، بالتلخیص فراوان.

۲. درباره حادثه خوبین مدرسه فیضیه به منابع ذیل مراجعه کنید:

از فیضیه ۴۲ تا فیضیه ۵۷، احمد صابری همدانی، ص ۷۸؛ بررسی و تحلیلی از نهضت امام خمینی ره، سید حمید روحانی، ج ۱، ص ۳۳۷؛ نهضت روحانیون ایران، علی دوانتی، ج ۳ و ۴، صص ۲۶۵ - ۲۲۱.

پنجره‌ها، سوزاندن کتب مذهبی و قرآنها و عمامه‌ها و... نمودند که باعث شهید شدن عده‌ای از طلاب مظلوم از جمله یکی از طلاب گیلانی به نام سید یونس روباری و نیز زخمی شدن تعداد زیادی از طلاب گردید.^۱

مرحوم حاج انصاری در ابتدای سخن بالحن ملايم به قصد آرام ساختن ایادي مزدور و رژیم اظهار داشت: «ما با کسی سر جنگ نداریم. ما در اینجا جمع شده‌ایم تا برای ششمين پیشوای شیعیان ذکر مصیبتي بکنیم و اگر حرفی می‌زنیم، سخنی می‌گوییم، جز نصیحت مشفقاته منظوری نداریم. ما وظیفه داریم خیر و صلاح ملک و ملت را...» که سخنان ایشان با صدای صلوات یکی از عوامل رژیم قطع شد و یکی دیگر از آنان از منبر بالا آمد تا

بلندگو را از جلو او بکشد. آقای انصاری هم یک پله پایین آمد و بلندگو را از دست او کشید و فریاد برآورد: آی مردم! آی مسلمانهایی که از صدھا فرستخ راه به این شهر مقدس آمده‌اید، به شهر و دیوار خود که بازگشتید، به همه برسانید که دیگر به

الْأَرْعَوْنَ... أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ * أَتَنْهَا أَنْزَلْتُمُهُ مِنَ الْمَرْأَةِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْتَرِكُونَ * لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَا أَجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ». ۱

آن گاه فریاد برآورد: «ای مردم! چرا جماعت‌ها را به هم می‌زنید؟ اگر می‌خواهید انقلاب کنید که نتیجه پیگیرید، پس بریزید شراب فروشیها را به هم بزنید که در این شهر دینی و مذهبی، علیه قرآن و مقدسات مذهبی اشاعه منکرات نکنند. شما در این معازه‌ها را بپنداید، من از آسمان به شما آب می‌دهم! جنگ کردن لازم نیست.

مردم بعد از استماع سخنان تأثیرگذار آن واعظ آبرومند، به خیابانها ریختند و با در هم شکستن مشروب فروشیها و آتش زدن مراکز فحشا و منکرات، محیط خیابانهای اطراف

۱. واقعه/ ۶۳-۶۴-۶۸-۷۰. «آیا هیچ درباره آنچه کشت می‌کنید، اندیشیده‌اید؟ آیا شما آن را می‌رویانید یا مامی رویانیم؟... آیا به آبی که می‌نوشید، اندیشیده‌اید؟ آیا شما آن را از ابر نازل کرده‌اید یا مانازل می‌کنیم؟ هرگاه بخواهیم، این آب گوارا را تلغی و شور قرار می‌دهیم؛ پس چرا شکر نمی‌کنید؟»

خشکسالی، مردم قم به ویژه اغلب کشاورزان از داشتن آب محروم و در مضیقه بودند. در همین راستا، آب رودخانه قم توسط مردم « محلات و نیم‌آورد» به پشتیبانی قدرت نخست وزیر وقت، صدر الاشراف محلاتی، به کلی به روی مردم قم بسته شد. اعتراضات مردم قم هم به جایی نرسید. به ناچار مردم به ویژه کشاورزان قم به ستوه آمدند و با تهیه ماشینهای متعدد برای در هم شکستن بندهای سد آب رودخانه بر آن شدند تا راهی محلات شوند. درگیری و زدو خورد طرفین قطعاً منجر به کشته شدن افراد می‌گردید.

حاج انصاری واعظ با درک
موقعیت خطیر و برای جلوگیری از فتنه بزرگ، بر فراز منبر رفت و آیات شریفه سوره واقعه را قرائت و به تفسیر و توضیح آن پرداخت.

آیات مبارکه عبارت‌اند از:
«أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرِثُونَ * أَتَنْهَا أَنْزَلْتُمُهُ مِنَ الْمَرْأَةِ أَمْ نَحْنُ

خدمت به اسلام، قرآن و اهل بیت علیهم السلام
و باقی گذاردن آثار نیک و پس از پشت
سر نهادن یک دوره بیماری، در تاریخ
چهارشنبه ۲۷ مرداد ماه ۱۳۵۰ ش،
مطابق با ۲۶ جمادی الاول ۱۳۹۱ ق در
سن ۷۰ سالگی به دیدار معبد شافت.
پیکر پاکش با تشییع باشکوه که با
تعطیلی بازار قم همراه بود، بعد از نماز
مرحوم آیة الله مرعشی نجفی در
قبرستان شیخان به خاک سپرده شد.^۲

منبرش به قدری مفید و با ارزش بود که همه، از عالی و دانی و از فقیه و مجتهد تا آدمهای عادی از منبرش استفاده می‌برند و حضور در پای منبر او را برو همه چیز ترجیح می‌دادند

آستانه مقدسه را پاک سازی نمودند.
شکفت آنکه به قدرت الهی، عصر همان روز ابرهایی در آسمان پدیدار شد و باران شدید باریden گرفت و سیلی در رودخانه قم جاری گردید و تمام باغات و زراعات قم و اطراف آن به برکت این نعمت خدادادی سیراب شد.^۱

رخط

سرانجام این خطیب شهر عالم اسلام، پس از عمری موعظه و ارشاد و

۱. پیام حوزه، نشریه شورای عالی حوزه علمیه قم، ش ۲۳ م ص ۲۰۵، با تلحیص و دخل و تصرف اندک.
۲. شرح حال آیة الله شیخ مرتضی انصاری واعظ قمی در منابع ذیل آمده است:
گنجینه دانشنامه، ج ۲، ص ۳۲۹؛ آثار الحجه، ج ۲، ص ۱۴۴؛ ستارگان حرم، گروهی از نویسندهای ماهنامه کوثر، ج ۸، ص ۱۳۰؛ ۱۴۷-۱۳۰؛ تربیت پاکان قم، عبدالحسین جواهر کلام، ج ۴، ص ۱۹۵۰-۱۹۶۱؛ پیام حوزه، نشریه شورای عالی حوزه علمیه قم، ش ۲۳، ص ۲۴۶؛ آئینه دانشوران، سیدعلیرضا ریحان یزدی، با مقدمه و اضافات ناصر باقری بیدهندی، ص ۳۳۱؛ دائرة المعارف تشیع، ج ۲، ص ۲۰۰؛ رجال قم، ص ۱۵۸؛ دانشوران قم، ص ۱۸۷.